

[Annette Just]

skridtspartiet var de eneste, der gik imod et stop for regulering af landbrug og fiskeri. At vi skulle være de eneste, der gik imod en modernisering og brug af fornuftige midler og fjernelse af kvoter inden for landbrug og fiskeri, kom bag på mig. Jeg er stolt over at være Fremskridtsmand, fordi vi i det mindste kan se så langt, at man er ved at ødelægge vore to gamle erhverv, landbrug og fiskeri, med alt det hysteri med at skulle regulere de mindste detaljer; men det vil undre mig, hvis jeg ikke hører både Venstre og De Konservative sige, at jeg ikke kan være alene om at tage patent på den holdning.

Det undrer mig i øvrigt også, at Socialdemokratiet kan sidde ganske roligt og sige, at de heller ikke er modstandere af den landbrugs-politik. Det er i hvert fald det, som landbrugsministeren – der dog også er socialdemokrat – har givet udtryk for før i tiden, så derfor undrer det mig såre, at udenrigsministeren kan sige, at vi er de eneste, der står for en ændring af EU's landbrugs- og fiskeripolitik. Men o.k., vi tager imod enhver udfordring, og vi tager den gerne op; men det ville selvfølgelig være nemmere, hvis de andre partier stod ved deres ord og rent faktisk ville være med til at gøre den nødvendige kæmpeindsats for at redde dansk landbrug og fiskeri i EU-systemet.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for svaret, og det kan vel heller ikke undre, at jeg er nødt til at konstatere, at udenrigsministeren og Det Konservative Folkeparti er meget uenige om det uhensigtsmæssige i, at Danmark ikke er medlem af Den Vesteuropæiske Union. Det er jo ingen nyhed.

Forskellen på udenrigsministerens og vores opfattelse er, at udenrigsministeren åbenbart mener, det er mere eller mindre ligegyldigt, om vi har medindflydelse med hensyn til, hvad WEU skal blive til. Vi skal bare sidde og observere, hvad de andre beslutter, men det synes jeg ikke er rigtigt. Jeg mener, det er i dansk interesse at få indflydelse på den proces.

Jeg synes ikke, det er ligegyldigt, hvis de andre lande besluttede, at WEU mere eller mindre skulle udvikles til at erstatte NATO. Jeg synes, det er vigtigt, at det ikke sker, og derfor er det efter min opfattelse selvfølgelig også vig-

tigt, at Danmark kan være med, gøre sin indflydelse gældende og sikre, at det ikke sker. Det er der ganske vist ikke noget der tyder på, for i NATO har man jo truffet en beslutning om, at WEU skal være den europæiske søjle i NATO; men det er bare for at tage et eksempel på, hvad vi mener der er vigtigt at diskutere.

Så synes jeg, det er meget forkert af både udenrigsministeren og fru Lone Dybkjær at problematisere spørgsmålet om værnepligt. Det er jo ikke det, vi taler om. Der er ingen, der kan forestille sig, at man på et eller andet tidspunkt vil overlade til enten WEU eller EU at udskrive soldater. Det er der ingen der har diskuteret. Er der f.eks. nogen, der kunne forestille sig, at når Norge er blevet medlem af EU, skulle man melde sig ind i WEU med henblik på, at WEU eller EU skulle udskrive soldater i Norge? Det er der da ingen der kan forestille sig, og derfor synes jeg i virkeligheden, at man er med til at gøre debatten uklar, når man bringer sådanne spørgsmål ind. Jeg vil gerne bede om, at man afstår fra det.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I denne omgang af de korte bemærkninger har fru Pia Kjærsgaard spurgt til hr. Anker Jørgensens hukommelse, og det er ikke spor svært at dokumentere, at hr. Anker Jørgensens hukommelse er ganske fortrinlig.

Mens hr. Bernhard Baunsgaard var medlem af dette Ting, gik han herop en dag under en debat om flygtninge og udlændinge og nævnte det lille antal, der på det pågældende tidspunkt var her i landet. Så tog hr. Glistrup ordet og sagde, at det spillede ingen rolle for ham i hans argumentation, og jeg tror næsten, det er ordret citeret, at han sagde, at det forholder sig sådan, at hvis man kommer en dråbe stryknin i et glas rent vand, er hele indholdet af det glas forgiftet. Så bad jeg om ordet for en kort bemærkning og sagde, at jeg anså det for at være ren racisme, og at hr. Glistrup var velkommen til at anlægge sag imod mig, fordi jeg brugte dette udtryk; men det var han selvfølgelig for klog til at gøre.

Men hvad værre er: Ved senere debatter om samme emne har jeg mindet fru Pia Kjærsgaard om denne udtalelse og bedt fru Pia Kjærsgaard tage afstand fra den. Det længste, hun kunne strække sig, var at sige, at det var